

OM VIKINGERNE FRA 787 TIL 1066.

ÅR 700-800	ÅR 800-900	ÅR 900-1000	ÅR 1000-1066
<p>787 – Ifølge Den Angelsaksiske Krønike kommer tre skibe fra Norge til Portland Bay i England og plyndrer. En lokal embedsmand, der vil have dem til at betale afgifter af varer, bliver dræbt. Det er det første kendte vikingeanfald.</p> <p>793 – Vikinger plyndrer 8. juni klosteret på den hellige ø Lindisfarne i Nordengland.</p> <p>794 – Første angreb på Skotland, Orkney- og Shetlandsøerne.</p>	<p>800 – Karl den Store af Frankeriget forsvarer sig mod angreb fra den danske kong Godfred.</p> <p>814 – Karl den Store dør og efterfølges af Ludvig den Fromme, der i de følgende år udsættes for angreb fra Godfreds søn kong Horik og Regnar Lodbrog.</p> <p>820-841 – Angreb på Dorestad i Holland, Paris, Rouen og Irland.</p> <p>844-900 – Angreb på Spanien, Nordafrika, samt på Frankrigs og Italiens middelhavskyster. Skandinaviske vikinger trænger også ind i det nordvestlige Rusland, Byzans/Miklagaard (det senere Konstantinopel og Istanbul) og skaber forbindelser til de arabiske lande (kaldet Serkland).</p> <p>866 – "Den store hedenske hær" angriber England og gør York til centrum for et kongerige.</p> <p>870 – Island koloniseres.</p>	<p>911 – Vikingehøvdingen Rollo grundlægger det selvstændige Normandiet.</p> <p>982 – Erik den Røde forvises for tre år fra Island. Han rejser til Grønland og udforsker landet.</p> <p>985 – Erik den Røde vender tilbage til Grønland med mange nybyggere og grundlægger Østbygd og Vestbygd.</p>	<p>1003 – Leif den Lykkelige sejler fra Grønland mod vest og udforsker den canadiske kyst. Han navngiver kysterne Helluland, Markland og Vinland. Nordboerne bygger huse og overvintrer i L'Anse aux Meadows.</p> <p>1013 – Svend Tveskæg invaderer England og udråbes til konge.</p> <p>1014 – Svend Tveskæg dør og efterfølges af Knud den Store, der fordrives fra England.</p> <p>1016 – Knud den Store tilbageerobrer Nordengland.</p> <p>1035 – Knud den Store dør og efterfølges i England af sønnen Harald Harefod.</p> <p>1040 – Efter Harald Harefods død bliver den danske konge, Hardeknud, også konge af England.</p> <p>1042 – Hardeknud dør, og det engelske kongedynasti vender tilbage.</p> <p>1066 – En dansk-norsk vikingehær forsøger at generobre England, men bliver 25. september slået i et slag ved Stamford Bridge. Hertug Wilhelm af Normandiet går med sin hær i land i Sydengland og vinder 14. oktober slaget ved Hastings og bliver engelsk konge.</p>

Jyllandsposten, 13.apr.2008

OM GODFRED OG KARL DEN STORE OMKRING 800

I Danmark regerede omkring år 800 kong Godfred. Hvor stort hans rige var, er ikke let at sige, men helt ubetydeligt kan det ikke have været, når det blev taget alvorligt af den mægtige frankiske kejser Karl den Store (se generation XXXIX, ane nr. 901178686036). Sidstnævnte erobrede omkring år 800 Sachsen og dele af det nuværende Holsten, og hans Frankerrige blev dermed en farlig nabo til Danmark.

Godfred dukker første gang op i kilderne i år 804, da han med sin flåde og hele sit kavalleri ankommer til grænsen mellem kongeriget og sakserne i Sønderjylland. Her udveksler han gesandter med Karl den Store. Rimeligvis har han da været en ny konge, som krævede en ny fredsftale, da freden mellem stater på den tid var personlige aftaler imellem herskerne.

I 808 angriber Godfred obodriterne (en vendisk stamme i det nuværende Mecklenburg) og indtager blandt andet handelscenteret Reric, hvis handelsfolk han derefter deporterer til Hedeby. Angrebene på obodriterne resulterer i en krise i forhold til frankerne, da Karl den Store sendte en hærstyrke mod nord. En forhandling i 809 mellem Godfred og Karl den Stores udsendinge fører ikke til nogen enighed, og Godfred angriber derpå friserne i 810 med en flåde på 200 langskibe. Senere sejler flåden hjem, og man får efterretninger om, at han er blevet myrdet af en af sine undersåtter.

Om disse begivenheder beretter krønikeskriveren Einhard:

"Karl den Store's sidste krig blev ført med de normanner, som kaldes daner. De havde bedrevet sørøveri og havde dernæst med en anselig flåde hæget Galliens og Germaniens kyster. Deres konge Godfred var i den grad opblæst af et forføngeligt håb, at han troede, han kunne få herredømmet over hele Germanien. Friisland og Sachsen betragtede han i eet og alt som sine egne provinser. Snart undertvang han sine egne naboer obodriterne, og kort efter gjorde han dem skatskyldige.

Han pralede også af, at han i løbet af kort tid ville komme til Aachen, hvor kejseren (Karl den Store) havde sit hof.

Skønt hans udsagn tydeligt nok var blottet for al fornuft, kunne man ikke ignorere dem, ja, nogle troede endog, at han havde villet begynde på et sådant forehavende, hvis han ikke var blevet hindret af en pludselig død. Han blev nemlig dræbt af en af sine egne hirdmænd."

Godfred efterfølges på tronen af sin brorsøn Hemming, der året efter slutter fred med Karl den Store.

Krønikeskriveren Einhard beretter om dette følgende:

"811. Den fred, der var aftalt mellem kejseren og danernes konge Hemming, overholdtes, skønt den kun var beediget under våben på grund af den strenge vinter, som lukkede vejene mellem de to parter. Da det milde forår atter åbnede de veje, som en uhyggelig kulde havde holdt lukkede, og gjorde et møde muligt mellem 12 fornemme fra begge folk, danernes og frankernes, blev det arrangeret på et sted, som hedder ---. Her aflagde begge parter ed efter deres skik og brug, og freden bekræftedes.

De ledende fra Frankernes side var følgende:

Grev Walsch, Bernhards søn, grev Burchard, grev Unroch, grev Uodo, grev Meginhard, grev Bernhard, grev Egbert, grev Theodiri, grev Abo, grev Osdeg og grev Wigman.

Fra danernes side først og fremmest Hemmings brødre Hakon og Angantyr, dernæst de fornemme folk hos ham: Asfrid med tilnavnet Turdimulo og Werstein og Svend og Orm og en anden Asfrid, Helges søn og Asfrid af Skåne og Ebbe og Øjvin."

Einhard (*Eginhard*, *Einhard*) er født ca. 775 og død 14. marts 840 i Seligenstadt, Tyskland. Som forfatter skrev han en række værker,

hvoraf det mest kendte - skrevet på opfordring af Ludvig den Fromme - er en biografi over Karl den Store, *Vita Karoli Magni*, eller *Karl den Stores liv* (ca. 817-830). Som lærer var han i sin samtid en af de mest respekterede i det latinske Vesteuropa.

(Kilder: Tidsskriftet SKALK nr.6 2004, Vikingernes vide verden, 1986 samt Wikipedia.)